

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

12. Quis possit & ob quam caussam interdicere, quæ sit forma interdicti, quis effectus & pœna interdicti violati.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

culpabiles non existunt, alibi divinis heitè interesse poterunt, nisi & ipsi quoque propter dominum vel Rectorem puniendum interdicti fuerint, *d. e. Si sententia*. Quod in excommunicatione contingere non potest, quia pro peccato unius non potest alius. puta ipse familia, excommunicari.

4. Interdicta à universitate vel populo alicujus loci, singuli de universitate si populo, etiam religioni & religiosa interdicti censentur, Navar. *c. 27. n. 146*. Ubi tamen observandum, quòd civitas, terra, universitas non possit interdici pro debito pecuniario, sine speciali mandato Papæ ex Constitutione Bonif. VIII. in *Extravag. provide §. Presentis hoc tit. Felin. in c. Sane sup. De off. deleg. num. 3.* idem ex Constitutione Clementis VII. & Leonis X. in concordatis Galliarum, quas omnes Constitutiones refert Petrus Matth. 7. *decretal. lib. 2. tit. 8.* & ante Carolus V. Galliarum Rex 5. Januarii 1369. *Choop in prefat. De sac. polit. n. 8.* & ex concordatis Brabantiarum: nec pro delicto privatæ personæ, sed bene pro delicto domini Officiarii vel communitatis delinquentis.

5. Mixtum interdictum est, quo interdicitur locus & simul persona vel personæ. Exemplum quotidianum est interdictum illud, quod Canonista appellant ambulatorium, quo scilicet interdicitur persona & locus, ubi est, vel ubi fuerit, quasi simul ambulet cum persona. De mixto interdicto, quatenus est locale, judicandum, ut de locali tantum; & quatenus est personale, ut de personali.

Potest verò unumquodque horum interdictorum subdividi in generale, quo scilicet interdicitur locus universalis, ut regnum, provincia, vel universitas hominum, ut populus talis regni aut provinciarum, & speciale, quo interdicitur locus particularis, vel loca particularia: ut Ecclesia, vel aliquæ Ecclesiarum alicujus civitatis, regni, aut provinciarum vel personarum singulares, una, vel plures certæ vel incertæ. *n. 6.* Et horum unumquodque dividi ulterius potest in simplex & mixtum, hoc est in generale tantum, aut in particulare tantum, aut generale, & particulare simul: de quo quatenus est generale, judicandum ut de generali tantum, & quatenus est particulare, ut de particulari tantum.

7. Præterea in interdictum à Jure, & interdictum ab homine seu Judice, Interdictum à Jure fertur in Civitatem sive aliam Universitatem, si v. g. portorium ex rebus Ecclesiarum vel Ecclesiasticorum, quas negotiationis causa, non differunt, exegerit vel extorsit, *cap. penult. De censibus in 6.* vel si repressalias adversus Ecclesiasticas personas concesserit, *c. 1. De injuria in 6.* vel si Civitas hostiliter insecuta fuerit, aut coeperit Cardinalem Romanæ Ecclesiarum vel Episcopum suum, sive aliis id facientibus opem tulerit, suaserit, vel consuluerit, *c. fin. De penis in 6. c. 1. eod. tit. in Clement.* vel si Civitas in electione Romanæ Pontificis (cum eo mortuo apud se electio celebranda est, non observaverit, quæ servanda jubet, *c. Vbi periculum De elect. in 6.*) Item si dominus territorii Legatum vel Nuntium Apostolicum non admitterit: nam ejus ditiones interdicto Ecclesiastico subiiciuntur, & sic de similibus casibus, de quibus vide latius in auctoribus citatis. Ita suprascripta exempla profert Canisius in *Summa Jur. Canon. lib. 3. tit. 23. §. Interdictum à Jure*. Interdictum verò à Judice Ecclesiastico non nisi ex causa, eaque scripto interdicti comprehensa, ferri debet, *cap. 1. h. t. in 6.* non tamen; ut diximus, ex causa pecuniaria vel ob culpam privati alicujus hominis, sed propter culpam ipsius, qui loci dominus est, vel in eo jurisdictionem habet, ita Canis. *d. loco §. Interdictum verò à Judice*.

8. Interdicto autem generali numquam includuntur infantes & amentes, ac proinde possunt ad divina admitti, quia sicut sunt incapaces præceptorum humanorum, ita & peccatorum Ecclesiasticarum: quod verò non possunt sepeliri in loco sacro, sit, quia locus ipse est inhabilis.

§. XII.

Quis possit & ob quam causam interdiceri, quæ sit forma interdicti, quis effectus & poena interdicti violati.

1. Interdictum debet ferri ob gravem causam & scripto.
2. Qui posuit interdictum, debet quoque observare.
3. Forma interdicti.
4. Quanam eo prohibentur & quanam.
5. Poena transgressionum.

Iqtes.

Interdicere potest, qui excommunicare & suspendere, & similiter qui potest excommunicari & suspendi, potest etiam interdici, & insuper loca ^{1.} Non debet autem iudex Ecclesiasticus ferre interdictum nisi pro causa gravi, veluti ob inobedientiam vel grave crimen, convictum cum contumacia, eaque scripto interdicti comprehensa, *cap. 1. eod. in 6.* & prævia monitione, quando illud fertur ob contumaciam; secus si in poenam præteriti delicti. Nam tunc non requiritur prævia monitio, ut nec in interdicto à jure lato, quia cognitio juris habetur pro admonitione. Non debet etiam ferre ex causa pecuniaria, *e. 2. h. e. in Extravag. com.* aut ob culpam privati alicujus hominis, *Cov. in c. Alma mater. 2. § 1. n. 5.* sed ob culpam ejus, qui loci dominus est aut in eo jurisdictionem habet, *e. Non est sup. De sponsalibus d. 6. Si sententia.* Et interdictum regulariter est nullum iis casibus, quibus excommunicatio est nulla, *Navar. e. 27. n. 127.*

2. Is autem ipse reservare debet interdictum, qui illud tulit: & ideo si Episcopus celebret in Ecclesia à se interdicta incurrit poenam juris, scilicet irregularitatem. Alias nunquam Episcopus à jure vel ab homine committit interdictus aut suspensus, nisi specialis ejus fuerit facta mentio, *juxta c. Quia periculosum h. e. in 6.*

3. Quantum autem ad formam interdicti attingit, non est certa aliqua & determinata, sed sufficit si verbis effectum interdicti significantibus exprimat. Ordinaria vero forma est hæc: Talem populum aut locum, & c. interdicto Ecclesiastico subicimus, *ex cap. Cum in parvis sup. De verbor. significat. cap. Sane sup. De officio delegati.*

4. Interdicto autem prohibentur omnia divina officia sacra. Ecclesiastica sepultura, item solemnitas conducendi corporis cum orationibus, comitatu Cleri superpelliciate & processionaliter, ut moris est, incedentis (quamvis si quis sepeliatur in Ecclesia tempore interdicti non sit exhumandus: quia multa facta tenent, quæ fieri prohibentur, *Glof. in cap. à Nobis 2. V forma sup. hoc tit. Pialec. 2. p. e. 4. nu. 47.*) exceptis iis quæ expresse vel tacite permittuntur, ut colligitur ex *d. c. Non est.* Permittuntur autem Baptismus, Confirmatio, Pœnitentia, & Eucharistia, sed hæc duo prostrata tan-

tum morientibus, *cap. Quoniam eod. in 6.* Item permittitur missæ, aliorumque divinarum officiorum celebratio, *e. Quod in te sup. De pœnit. c. Alma Mater h. e. in 6.* dummodo submissa voce, januis clausis, non pulsatis campanis, dicantur, *d. c. Alma Mater:* præterquam in festivitatibus Natalis Domini, Paschæ, Pentecostes & Assumptionis Divæ Virginis, quibus divinarum officiorum celebratio, etiam pulsatis campanis, apertis januis, altaque voce permittitur, ut latius in *d. c. Alma Mater.* Adde & solemnitatem Corporis Christi & ejus Octavam per Extravag. Martini V & Eugenii IV. licet etiam interdicti possunt ingredi Ecclesiam orationis causâ, quando ibi divina officia non peraguntur. Similiter potest concilio haberi interdicti tempore, & ad eum finem pulsari campana: sicut & pro Ave Maria, ut moris est. *6. Responso 43. h. e. Pialec. d. 4. art. 11. n. 8.* Ubi addit, etiam contractum matrimonii tempore interdicti non esse prohibitum, ex Abbate, *Attm. & Glossa,* quamvis solemnitas benedictio sponsalium dati non debeat, *Navar. cap. 27. n. 179. ubi alios citat.*

5. Scienter verò celebrans vel actum aliquem Ordini sacro deputatum exerceans in loco interdicto, nisi super hoc privilegiatus existat, aut à jure sit ei concessum, irregularitatem incurrit, à qua nequit per alium quam per Romanum Pontificem liberari; & adeo sit ineligibilis, ut nec ad eligendum cum aliis debeat admitti, *h. e. in quib. verò eod. in 6.* Aliud dicendum de celebrante in cessatione à divinis, namis non incurrit irregularitatem, Religiosi verò tam exempti quam non exempti violantes interdictum sunt excommunicati, *e. 1. & 3. h. e. in Clement. junctio e. 12. Conc. Trid. Sess. 24. De regularibus,* sicut & Domini locorum *juxta Clement. 2. h. e. salva ramen Constitutione Martini V. quam refert Canis. in Summa juru Canonici lib. 3. t. 23. §. sancti.* Sic sepeliens interdictum in Ecclesia cum officio & pompa exequali solita, qui tum exercet actum sacerdotali Ordini deputatum, incurrit irregularitatem, *Pialec. d. loco n. 1. ex Sylvest. quem citat.*

Ceterum licet in Ecclesia, polluta sanguinis vel seminis humani effusione, vel Simoniacè consecrata, aut præfenti majori excommunicatione innodato, celebrari à jure ve-

ceatur. *Is qui eod. in 6.* tamen in tali Ecclesia celebrans scienter, licet temerariè agat, non incurrit irregularitatem: quia id non est in jure expressum. Interdictos autem nemo vitare tenetur in humanis, sed solum in divinis, postquam fuerit denunciatus interdictum, *Pias. d. lxxxv. n. 9. ex Navar. d. s. 27. n. 170.*

§. XIII.

De irregularitate.

1. *Definitur Irregularitas.*
2. *Distinguitur à Censuris.*

Est Irregularitas generaliter sumi possit ad designandum impedimentum, ratione cujus homo est incapax illius gradus vel actionis, quæ alijs communis est, eaque ratione, omnes censuræ Ecclesiasticæ, aliæque impedimenta dici possunt irregularitates: tamen hic specialiter sumitur prout à censuris distinguitur; de eaque hic agendum est, propter magnam, similitudinem, quam cum censuris habet.

1. Est itaque irregularitas hic, inhabilitas seu impedimentum Canonicum, ex se & natura sua directè ac primariò impediens acceptionem Ordinum Ecclesiasticorum. Dico, Canonice; quia Irregularitas inducitur à Jure Canonico, nec potuit introduci à jure civili aut potestate temporali, cum hæc de spiritualibus rebus, qualis sunt Ordines Ecclesiastici vel Clericorum status, non disponat. Per hanc itaque partem excluditur omnis incapax ad Ordines suscipiendos, orta ex jure divino: qualis est non baptizati aut foeminae. Similiter excluditur peccatum mortale quod licet suo modo excludat à perceptione Ordinum, saltem sacerdotum, quia peccato mortali contaminatus non potest illos sine novo peccato accipere: non tamen id habet ex aliqua lege Ecclesiastica, sed ex natura sua, sicut & carentia membrorum necessarium ad ministerium Ordinis, quæ proinde partiter per eandem partem excluditur.

2. Dicitur, directè impediens; ut distinguitur Irregularitas à Censuris, quæ etsi sint etiã impedimenta quædam Canonica respectu aliquarum rerum vel actionum, tamen directè non impediunt susceptionem ordinum, verum excommunicatio, v. g. privat communicatio-

ne fidelium, & sube ratione, susceptione & usu Ordinum, quia sunt communicationes cum alijs fidelibus, non quatenus Ordines sunt: Interdictum privat auditione divinatorum, Suspendio privat muneribus, respicitque solum actus, eorumque usus prohibet, & imponitur solis Clericis, ac proinde primam tonsuram supponit: cujus susceptionem, ut & aliorum Ordinum: ac eorum statum impedit Irregularitas. Per eandem partem excluditur Depositio, quia privat Ordinibus jam susceptis; Irregularitas verò susceptionem impedit. Quantum verò ad dispensationem super irregularitate, quatenus ea permittitur Episcopis vel non, vide Conc. Trid. Sess. 24. c. 6. *De reform. Sanchez De Matrim. lib. 8. Disputat. 34. n. 55. & seqq.* & quæ supra diximus in §. 1. De suspensione in fine.

§. XIV.

De Depositione & Degradatione Clericorum

1. *Quid Depositio verbalis.*
2. *Quid actualis, & ob quæ crimina feratur.*
3. *Verbalis non tollit privilegium clericale.*
4. 5. 6. *Verbalis absoluta & respectiva variè distinguuntur.*
7. *Quid depositio ad degradationem ordinata, & quid degradatio.*
8. *Depositio non tollit Ordinem, nec privat e-
nere Ordini conjuncto.*

Quamvis Depositio & Degradatio non sint propriè censuræ Ecclesiasticæ, cum non sint pœnæ medicinales, uti sunt cœsuræ Ecclesiasticæ, sed vindicativè tantum: quia tamen ut hic sumuntur, sunt etiam solemnes pœnæ Ecclesiasticæ, & magnam habent affinitatem cum ipsis censuris Ecclesiasticis, ad eò ut Suspendio subinde vocetur depositio, *Glossa in can. Si quis Episcopus Dist. 86.* & è contra, ideo de his quoque agendum est.

1. Depositio in genere fieri potest dupliciter, scilicet verbaliter, & verbalis depositio, nuncupatur, & actualiter, diciturque actualis depositio seu degradatio: quæ inter se differunt, quòd verbalis depositio fiat per solam sententiam Episcopi adstante certo numero Episcoporum, si Clericus qui deponitur in facris sit constitutus, & quidem si sit Episcopus, in